

tikken går på, at opgørelsen af det beløb, hvorved underskudsbegrænsningen sker, sker på en uhensigtsmæssig og urimelig måde.

Problemstillingen aktualiseres i lovforslaget. For det første via lovforslagets § 1, nr. 2, hvor der er tale om en situation, hvor der i forbindelse med et kapitalindskud sker hel eller delvis indfrielse af en fordring. Såfremt kapitalindskuddet sker via køb af aktier, er der tale om en situation, der svarer til gældskonverteringen. Problemstillingen aktualiseres for det andet via lovforslagets § 2, nr. 4, der specifikt omhandler kapitalindskud via køb af aktier og hel eller delvis indfrielse af en fordring.

Efter gældende praksis opgøres underskudsbegrænsningen i tilfælde af konvertering af gæld til aktier som forskellen mellem fordringens nominelle værdi og aktiernes kursværdi. Baggrunden for at anvende aktiernes kursværdi er, at aktierne i realiteten udgør debitors betaling til kreditor, dvs. at omfanget af gældsafgivelsen også i denne situation sker på grundlag af det vederlag, som kreditor modtager.

Denne opgørelsesmetode kan dog give vilkårlige resultater. For det første vil underskudsbegrænsningen i disse tilfælde blive påvirket af, hvorvidt der er andre aktionærer i selskabet. For det andet vil underskudsbegrænsningen blive påvirket, hvis f.eks. aktierne erhverves til overkurs.

Forskellen i resultaterne skyldes det forhold, at kreditors vederlag må anses for at være forskellig i de enkelte situationer. Det er dog ikke fundet hensigtsmæssigt, at underskudsbegrænsningen påvirkes af de nævnte faktorer. Den gældende praksis kan således give anledning til en vis usikkerhed, ligesom skatteydere, der ikke er tilstrækkelig opmærksomme herpå, kan blive urimeligt ramt.

På denne baggrund foreslås det for det tredje i lovtæksten at fastslå, at underskudsbegrænsningen fremover skal opgøres på grundlag af forskellen mellem fordringens nominelle værdi og fordringens kursværdi. Fordringens kursværdi er en entydig størrelse, der ikke påvirkes af, hvordan gældskonverteringen finder sted. Herudover må forskellen i de to beregningsmetoder anses for at være marginal.

Fordringens kursværdi skal beregnes på grundlag af det provenu, som kreditor kunne have fået, såfremt debitorselskabet var blevet likvideret på tidspunktet for konverteringen. Ved opgørelsen skal der ses bort fra likvidationsomkostninger.

Det foreslås at indsætte bestemmelsen i ligningslovens § 15, stk. 2. Herved kommer bestemmelsen til at gælde i tvangsakkordtilfælde. Via henvisningen i ligningslovens § 15, stk. 3, vil bestemmelsen også finde anvendelse i tilfælde af frivillig akkord. I tilslutning hertil foreslås det i § 15, stk. 5, at indsætte, at opgørelsesmetoden finder tilsvarende anvendelse i de tilfælde, der omfattes af ligningslovens § 15, stk. 4, og hvor kapitalindskuddet sker via erhvervelse af aktier. Det foreslås i denne forbindelse, at der ved opgørelse af fordringens kursværdi ses bort fra det kapitalindskud, der foretages i forbindelse med erhvervelsen af aktierne/de konvertible obligationer.

Beregningen af underskudsbegrænsningen kan illustreres af følgende eksempler:

Eksempel 1

Følgende eksempel illustrerer begrænsningen af underskudsforeførslen, hvis en frivillig akkord munder ud i, at der også foregår en konvertering af en hovedaktionærs fordring til aktier.

Bankindestående	1.000.000 kr.
Gæld til hovedaktionær i hans egenskab af simpel kreditor	2.000.000 kr.
Gæld til andre simple kreditorer	300.000 kr.

Gælden til hovedaktionæren eftergives imod udlevering af aktier og kontant betaling af 400.000 kr. Betalingen på 400.000 kr. betyder, at det, der i lovtæksten kaldes den konverterede fordring, nedsættes til 1.600.000 kr. Det gælder uanset, om den kontante betaling sker umiddelbart før eller efter udleveringen af aktier. Øvrige kreditorer bliver betalt fuldt ud. Til kontant betaling af hovedaktionær og andre simple kreditorer bruges altså 700.000 kr. af bankindeståendet.